

Gesprek Camper Village met Wethouder en nieuw inzicht juridisch loket, 29-09-2017

Geachte raadsleden.

Ons gesprek met de heer Lamers en de Heer , heeft helaas weinig concrete zaken opgeleverd. In het kort komt het er op neer dat de gemeente vindt dat wij een conflict hebben met de verkoper Arcen Spa Invest aangezien die ons niet goed heeft voorgelicht, maar niet met de gemeente. Er was wel begrip voor onze situatie, maar daar komen we niet verder mee.

Wij blijven er bij dat wij het conflict hebben met de gemeente die ons de 120 dagen regel wil opleggen na 4 jaar permanente bewoning te hebben toegestaan, de kopers hierover niet hebben ingelicht en een verwarrend inschrijfformulier hebben bijgesloten in de informatiebrochure van verkoper. Juist dit formulier die het vestigen van een hoofdverblijf toestaat in de gemeente en inschrijving in de toenmalige GBA heeft de kopers over de streep getrokken. De verkoper legt ons de 4 maanden afwezigheids-regel niet op.

De termijn van de WOB aanvraag loopt 16 oktober af. Toch heeft de Wethouder op 17 oktober een vergadering hierover gepland. Daarna heeft hij nog zeker een week nodig om de stukken aan ons te versturen. Wij begrijpen dit niet helemaal. Moet je vergaderen over openbare stukken voor je ze kan versturen?

Ook kwam de heer , met z.g. bewijzen dat we het wel degelijk hadden kunnen weten dat permanente bewoning verboden was: Een artikel in een blad voor recreatie ondernemers uit 2011. En een stukje van omroep Venlo uit 2012. Niet relevant voor landelijke voorlichting aan aspirant kopers. Ook werd verwezen naar een artikel uit de Telegraaf van 2014, waar wordt gesteld dat omdat wij vaak weg zijn er dus niet permanent in Venlo wordt gewoond. Dat is een constatering, geen verbod op permanente bewoning en al helemaal geen verwijzing naar 120-dagen afwezigheid. Bovendien stonden er al 20 huizen in deze periode.

Wij kwamen met nieuwe info van het Juridisch loket. Die werd door dhr ; netjes in ontvangst genomen, maar de heren hadden hun twijfels of het wel zou kloppen. (De ene jurist of de andere, daar heb je een 3^e bij nodig).

Aan het juridisch loket legden wij de volgende vraag voor:

Een gemeente heeft huisvestingsplicht voor zijn inwoners.

Mijn stelling is: Een gemeente kan alleen iemand verplichten 4 maanden elders te verblijven wanneer het een recreant betreft die is ingeschreven in de BRP van een andere gemeente.

Een gemeente die het vestigen van een hoofdverblijf toestaat, dus wonen in de recreatiewoning en inschrijving in de BRP van de eigen gemeente kan van die persoon niet eisen om 4 maanden zijn huis te verlaten. Immers men kan maar bij 1 gemeente ingeschreven staan en zo maakt hij deze persoon voor 4 maanden dakloos. Deze zal zich dus moeten melden bij de dakloze opvang van diezelfde gemeente en de gemeente zal voor deze persoon dus voor huisvesting moeten zorgen.

Onderstaande informatie ontvingen wij retour via het Juridisch Loket:

"In uw stelling geeft u al aan dat u slechts tijdelijk uw hoofdverblijf in de recreatiewoning mag hebben. Op het moment dat u daar langer verblijft dan is dat blijkbaar in strijd met het beleid van de gemeente. In dat geval zal men handhavend moeten optreden. U bent daar vervolgens niet meer woonachtig zodat u zich moet laten uitschrijven. Mocht u geen passende woonruimte kunnen vinden dan kunt u, als u aan de voorwaarden voldoet, gebruik maken van de opvang.

Men gaat er hierbij van uit dat wij slechts tijdelijk ingeschreven staan in de BRP, dat is echter nooit het geval geweest. Immers dat zou betekenen dat wij ons na 8 maanden en 1 dag binnen 5 dagen elders moeten inschrijven, hoewel wij nergens anders een huis hebben.

Daardoor zullen wij ons moeten wenden tot de daklozenopvang. Wij hebben dan geen rechten meer, zijn onverzekerd en ontvangen onze AOW niet meer.

Hieruit begrijpen wij dat bewoning altijd permanent is zolang de burger staat ingeschreven in de BRP. Dat is dus nu al 5 jaar het geval.

Wil de gemeente beleid voeren door inwoners de verplichting op te leggen 4 maanden elders te verblijven dan dient men te handhaven en de inwoners zijn dan verplicht zich uit te schrijven. Wel een logische regel, wonen doe je altijd permanent, moet je uit je huis dan woon je er dus niet.

Deze regel heeft men bij de lancering van Camper Village vast niet voor ogen gehad. Het zou juist een veilige thuisbasis moeten zijn voor het hele jaar. Daarbij had de gemeente vertrouwen in het feit dat wij vaak in onze campers op weg zouden zijn, waardoor het bestemmingsplan geen geweld zou worden aangedaan. Daarnaast hadden wij het vertrouwen in de gemeente dat die ons geen dwingende maatregelen zou opleggen zoals de verplichting om 4 maanden elders te verblijven.

Men heeft destijds kennelijk het begrip briefadres en woonadres door elkaar gehaald.

De eigenaar van het terrein gaf aan dat hij de post van gemeentewegen zou doorsturen, waardoor de betrokkenen alle rechten zouden behouden op normaal burgerschap. Dat suggereert een briefadres. Echter op een briefadres kan je niet wonen, terwijl de Dorperheideweg 34 wel degelijk een terrein was waar wij ons hoofdverblijf mochten vestigen. Op dat moment was het dus geen briefadres meer maar een woonadres.

Zoals ik al aangaf is wonen altijd permanent en kan de gemeente dus niet eisen dat wij die woonstatus vier maanden per jaar opgeven en ons laten uitschrijven bij de gemeente. Dit kan alleen zoals wij al in een eerdere brief aangaven in geval het een recreant betreft die een woonadres elders heeft.

Wij denken dat we het daarbij moeten laten. Vertrouwen in de burger en vertrouwen in de gemeente is toch de basis van een goede samenleving. Een rotte appel zit er overal wel tussen, daar hebben we de rechtspraak voor. Niet voor het soort conflicten waar de gemeente ons nu toe wil dwingen.

Ons verzoek is dus: raadsleden kom terug op uw laatste besluit over Camper Village.

Fracties kom met een voorstel om het beleid "4 maanden verplichte afwezigheid" voor ons park te schrappen en het probleem is opgelost. Dit schept geen precedent voor andere parken, immers daar verblijven recreanten die elders hun hoofdverblijf hebben. U kunt tevens besluiten om uitsluitend stellen in te schrijven in de BRP waarvan de oudste de 55 jaar bereikt heeft.

(Naar het voorstel van de partij 55+ in de 2^e kamer)

Dit voorkomt dat gezinnen met kinderen dit als een permanente woonlocatie gaan zien. Is men jonger dan kan men het terrein wel kopen, maar dan alleen als recreant, terwijl men elders zijn woonadres heeft. U kunt deze regel ook opleggen bij doorverkoop van de woningen, eenvoudigweg door te stellen dat het wel verkocht mag worden aan jongere mensen dan 55+, maar dat inschrijving in de BRP dan niet aan de orde is.

U beseft waarschijnlijk wel dat u ongewild toch een dubbelbestemming heeft gecreëerd en wij gaan er van uit dat dit in de nieuwe omgevingswet zal worden vermeld.

Overigens blijft Camper Village dan toch een recreatieterrein en blijft het deel uitmaken van de toeristische infrastructuur.

Wij hopen u hiermee voorlopig weer voldoende op de hoogte te hebben gebracht en wachten uw reactie op deze nieuwe juridische feiten in spanning af.
Intussen wachten wij ook af welke formulieren er te voorschijn komen op ons WOB verzoek.

Vriendelijke groet.

Bewonersvereniging Campervillage Arcen.